

ת"פ 37988/02/21 - מדינת ישראל נגד אבישלום וקנין

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 37988-02-21 מדינת ישראל נ' וקנין
תיק חיצוני: 804759/2020

בפני **כבוד השופטת סימי פלג קימלוב**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשם **אבישלום וקנין**

החלטה

בקשה לביטול כתב אישום בשל הגנת "זוטי דברים"

לפני בקשה לביטול כתב אישום מחמת סייג "זוטי דברים" בהתאם לסעיף 34"ז לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**).

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 31.10.20 בסמוך לשעה 20:06 בשדרות טרומן 18 בחיפה על רקע ויכוח בעת משחק קלפים עם בת זוגו, הגברת מריה סירמן, שבר הנאשם במזיד את חלון המרפסת וכוס זכוכית באופן שבעט בחלון הזכוכית וכתוצאה מכך החלון נשבר ואגרף באמצעות ידו את כוס הזכוכית אשר נשברה.

מענה הנאשם

3. בפתח משפטו העלה ב"כ הנאשם שיש לבטל את כתב האישום וזאת בשל הגנת "זוטי דברים" העומדת לנאשם והגיש פסיקה רלוונטית לעניין טענה זו. הוסיף וטען הסנגור שנסיבות ביצוע העבירה כמפורט בעובדות כתב האישום ברף הנמוך בחומרתן, הנאשם נעדר עבר פלילי ולא פגע באחרים ובנסיבות העניין אין ערכים חברתיים מוגנים שנפגעו ולפיכך אין אינטרס ציבורי בהעמדתו של הנאשם לדין.

4. המאשימה בתגובתה טענה שיש לדחות טענת הנאשם וזאת בין היתר לאור העובדה שטענה זו עליה להתברר ולהיבחן במסגרת שמיעת ראיות תוך שהדגישה כי הנאשם כלל לא נתן תשובתו לכתב האישום. הוסיפה וציינה

עמוד 1

המאשימה שעל מנת לדון בטענת "זוטי דברים" יש צורך לברר מהם ה"דברים" המהווים חלק מהיסוד העובדתי של העבירה ורק לאחר מכן על בית המשפט לבחון אם מדובר ב"זוטי דברים". הנאשם לא מסר תשובתו לכתב האישום וככל שהנאשם כופר בעובדות כתב האישום ובד בבד מעלה טענה של "זוטי דברים" הרי שמדובר בטענות עובדתיות סותרות ואין החוק מעניק לה הגנה לגבי האמור. לפיכך, המאשימה סבורה שככל שהנאשם כופר במיוחס לו בכתב האישום, הרי שמתייתרת בשלב זה השאלה אם עסקין בזוטי דברים. בענייננו כך נטען, ביצע הנאשם את המעשים על רקע ויכוח עם בת זוגו בעת משחק קלפים בנוכחות אמה. טוענת המאשימה שמדובר בהיזק לרכוש בדרך המצביעה על חומרה יתירה ונמצאת ברף העליון של האינטרס הציבורי. לשיטתה של המאשימה לא ניתן לסווג מעשיו של הנאשם כקלי ערך לאור הרקע שביצוע העבירה והנסיבות ועל כן יש לדחות את טענת הנאשם באשר לתחולת הסייג של "זוטי דברים".

5. הסנגור התבקש להתייחס לטענה לפיה מדובר בטענה שאינה מתיישבת עם כפירה בעובדות כתב האישום וככל שהנאשם כופר בעובדות הרי שמתייתרת שאלה הכרעה בטענת סייג "זוטי דברים". לכך יש להוסיף, כי הכרעה ביחס לטענת ההגנה עליה להינתן במסגרת שמיעת הראיות באשר לנסיבות ביצוע העבירה.

6. ביום 20.6.22 התקיים דיון במעמד הצדדים במסגרתו כפר הנאשם בעובדות כתב האישום וטען שלא שבר את החלון בבעיטה אלא נתן מכה עם היד ללא שהיתה כוונה לשבור את החלון. ב"כ הנאשם טען שכבר בשלב מקדמי זה ניתן לטעון טענת זוטי דברים והפנה לפסיקה הרלוונטית לטעמו לענייננו. מהפסיקה עולה כך נטען שאין כל הצדקה לנהל משפט פלילי או לנהל הליך הוכחות ולבזבז זמן שיפוטי יקר כאשר על פניו נראה שלא מתקיים ולו הרף המינימלי לפליליות המעשה.

המאשימה בתגובתה חזרה על תגובתה והוסיפה שהפסיקה אליה הפנה הסנגור איננה תואמת את נסיבות התיק מושא האישום וזאת לנוכח העובדה קביעת בית המשפט כי מקום בו הצדדים מסכימים על העובדות ולא מתעוררת שאלה של נטל הוכחה, אין מניעה כי ההכרעה בסוגיית "זוטי דברים" תעשה בשלב המקדמי. בענייננו כך טענה המאשימה, הנאשם כופר בעובדות כתב האישום ועל כן אין עסקין בהגנת זוטי דברים.

דיון והכרעה

7. ראשית אציין כי טענה להגנת "זוטי דברים" איננה מנויה על הטענות המקדמיות הקבועות בסעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "**החסד"פ**"). בנסיבות העניין אני סבורה כי הכרעה באשר לטענת הנאשם דינה להינתן לאחר שמיעת ראיות ככל שהנאשם כופר בעובדות כתב האישום. צודקת המאשימה שטענה זו איננה מתיישבת עם כפירה בעובדות כתב האישום בצורה זו או אחרת.

8. לעניין השלב לדון בטענת "זוטי דברים", אכן מהפסיקה עולה שניתן לדון בטענה זו בהתקיים תנאים מסויימים אשר לא מתקיימים בענייננו. אפנה לעניין זה לע"פ (חיפה) 2094/01 **מדינת ישראל נ' פלונית** (6.2.02):

"כפי שהבהירה הסנגוריה, כאשר הצדדים מסכימים על העובדות, ולמעשה לא מתעוררת שאלה של נטל

ההוכחה, אין המרכיב האחרון רלוונטי, ואין מניעה כי ההכרעה בסוגיית זוטי הדברים תעשה בשלב מקדמי. הוא הדין, כאשר מניחים שכל העובדות בכתב האישום נכונות. במקרים כגון אלה, כאשר נראה, כי מדובר במעשה קל ערך, תוך בחינת אינטרס הציבור, ניתן להכריע בדבר כבר בשלב המקדמי".

9. טענה לקיומה של הגנת "זוטי דברים" קשורה גם לטענה בעניין האינטרס הציבורי. כך, סעיף 34 לז' לחוק העונשין קובע כדלקמן:

"לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם, לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך."

מהוראת החוק עולה כי על מנת שמעשה עבירה ייחשב בגדר "זוטי דברים", יש להביא בחשבון את טיב המעשה, נסיבות המעשה, תוצאות המעשה והאינטרס הציבורי. מבין ארבעה שיקולים אלה, האינטרס הציבורי הוא בעל המשקל המשמעותי ביותר ראו לעניין זה: ע"פ 7829/03 **מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת חשמל רמזורים ובקרה בע"מ**). בפסיקה נקבע כי ניתן לתת משקל גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולהתנהגותו של המתלונן.

10. מבחינת טיב המעשה ונסיבותיו מדובר בעבירת היזק לרכוש אשר התרחשה לכאורה במהלך ויכוח בין הנאשם ובת זוגו. על פי עובדות כתב האישום לא אירע נזק גופני כלשהו ומדובר בנזק ברכוש בלבד אך נסיבות ביצוע העבירה צריכות להילמד לאחר שבית המשפט ישמע ראיות ולא כטענה מקדמית כפי שמבקשת ההגנה.

11. הפסיקה אליה הפנה הנאשם כולה מתייחסת למקרים בהם אין כל מחלוקת עובדתית באשר לנסיבות ביצוע העבירה בניגוד לעמדתו של הנאשם באשר לעובדות כתב האישום זה. לפיכך, יש לדחות את הבקשה להורות על זיכוי הנאשם בשל טענת הגנה של "זוטי דברים". טענותיו של הנאשם ככל שישנן כאלה כעולה מתשובתו של הנאשם לכתב האישום, בין במישור היסוד העובדתי של העבירה ובין אם מדובר ביסוד הנפשי של העבירה, עליהם להישמע במסגרת שמיעת ראיות. לאור כפירת הנאשם בעובדות כתב האישום, הרי שאין מנוס משמיעת ראיות או חלק מהראיות וככל שהנאשם יעמוד על טענתו, ניתן יהיה להכריע בה במסגרת הכרעת הדין. מהפסיקה שהוגשה לעיוני, במקרים דומים הכרעה בטענת הנאשם ל"זוטי דברים" ניתנה במסגרת הכרעת הדין לאחר שמיעת ראיות.

12. **מהאמור לעיל, לא מצאתי לקבל את הבקשה לזיכוי מחמת הגנת "זוטי דברים" בשלב זה וזאת לאחר ששוכנעתי שעל מנת לעמוד על טיב הנסיבות הרי שיש צורך בשמיעת ראיות.**

אשר על כן, הבקשה נדחית.

אני קובעת לתזכורת לקביעת מועד לשמיעת ראיות ליום 2.10.22 שעה 10:00

מובהרת חובתו של הנאשם להתייצב לדין שקבעתי.

עמוד 3

המזכירות תמציא החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ו' אב תשפ"ב, 03 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.